

אניכים יקרים ולאי בני המשפחה!

שמחים להביא לכם פאנורמה אקסלוסיבית של 22 שנים, עם אבא, אמא או האחים. גבנו ומספרו לנו איך כק איך היה! בפאנורמה נשאלנו נרצה יקרה להיטיב בהיסטוריה שלנו, וללמוד על מה שקרה כדי שנצטרך למנוע כאלו דברים. איך נדבר על זה שאנחנו עוד נדבר על אלוהים השלמה, שיש לנו זמן להקדים - אבל נצטרך אנחנו מקווים ומאמינים שהאלוהים חושב באלו דברים, וזה ה"וי" של כל בנינו.

לשמר ולו, אינכם מרחוק!

נציגיהם אנחנו אריאל בקרוז מאוד!
צוות ההנהלה הארצי, מלח אריאל

← הכנה לפני שבת: הדפוסו את דפי הפעולה, את הדפים שבהן כרטיסיות- ג'ורן.

שלב ראשון:

נחלק את הנכסיו של שגרתם מראש לבני המשפחה, כל אחד יציג את הדמות המתוארת בכרטיסיה, יסביר על ההתמודדות שלה, על התקווה בהקמת המדינה, והשמחה הגדולה כשזה קרה. אנחנו ממליצים גם לארגן מראש מאגנטים שמאיימות לדמויות ויכניסו לאווירה. אם יש אחים קטנים, אפשר להסביר להם מה הם צריכים להציג, לעזור להם להתחפש בהתאם, ולהסביר בעצמכם על הדמות.

במשפחות שיש היסטוריה משפחתית של סבא וסבתא שפעלו להקמת המדינה, כדאי לקלוט את ההורים ולבקש שיספרו קצת את הסיפור שלהם סביב התקופה.

← מילון, מה נותנת לנו ההכרות וההזדהות עם סיפורים אלו?

שלב שני:

כעת נרצה ללמוד מעט מה קרה ברמה הלאומית לעם ישראל סביב הקמת המדינה ובהמשך. נפזר על הרצפה את הנכסיו שבהן כתובים אירועים היסטוריים מההיסטוריה המדינה, ונבקש מהמשתתפים לסדר אותן לפי הסדר. אפשר אם רוצים להדפיס פעמיים, ולעשות מגולגל בין שתי קבוצות.

זהו הסדר הנכון:

- הצהרת בלפור
- הכרזת האו"ם
- הקמת המדינה
- מלחמת העצמאות
- המצאת הטפטפות
- מלחמת ששת הימים
- החזרת השלטון על קבר רחל
- הוצאת ספרי ההלכה ילקוט יוסף
- מלחמת יום-הכיפורים
- הקמת מכון מאיר
- הקמת היישוב הראשון בשומרון (קדומים)
- הקמת תנועת אריאל
- מבצע אנטבה
- מבצע משה-עליית יהודי אתיופיה
- הכרת ארה"ב בירושלים כבירת ישראל
- "בראשית"- החללית הישראלית הראשונה
- תקופת הקורונה, יום העצמאות הגדול למדינת ישראל!

שלב שלישי:

נשחק **פרה ציוווג** - נכסה את עיני אחד המשתתפים במטפחת/רצועת בד וכד', והוא יצטרך לתפוס את בני המשפחה ולזהות את מי תפס- ומי שנתפס הופך להיות התופס.

← **שאלה**, איזו תחושה יש ל"פרה העיוורת"? הפרידו לזמנים בהם ה"פרה" עוד לא תפסה אף אחד, ולעומתם לזמנים בהם היא יודעת שתפסה כבר את רוב המשתתפים.

נקרא את הסיפור הבא, ולאחר מכן נסכם את המשחק יחד עם הסיפור.

שלב רביעי:

נקרא את הסיפור הבא:

מי שהיה מגיע לבית הכנסת הגדול בתל אביב בשנותיה הראשונות של המדינה ביום חג העצמאות, היה מתקשה להתעלם מהתופעה שהייתה נגלת לנגד עיניו. בין שלל המתפללים והחוגגים, בלט במיוחד אדם חרדי אשר אמר הלל בציבור, השתלב במעגל החוגגים ורקד בהתלהבות יתרה, והיתה הרגשה שיש לו שמחה גדולה באופן מיוחד ביום זה.

אותו אדם היה האדמו"ר רבי אברהם יעקב מסדיגורא. כשתמהו על כך חסידיו, סיפר להם:

"לפני עלייתי ארצה, התגוררתי עם בני הקהילה שלי בעיר וינה. עם כניסת הנאצים לעיר התחילו הנאצים להשפיל את היהודים. ראשון להשפלה היה רב הקהילה- הלוא הוא אני. הנאצים כפו עלי לטאטא את רחובות העיר תוך שהם לועגים לי ומשפילים אותי. תוך כדי העבודה, התפללתי לקב"ה שיזכה אותי לטאטא את רחובות ארץ ישראל! בהמשך, חייבו אותי הנאצים לתלות את הדגל הנאצי בראש בניין גבוה. כשעליתי לשם, התפללתי שוב וביקשתי שאזכה להניף דגל ישראל במקום גבוה בארץ ישראל.

"בעת, כשזכיתי להינצל מהתופת ולעלות לארץ, אני מקיים את דבריי. ביום העצמאות אני קם בשלוש לפנות בוקר, לוקח מטאטא גדול ומטאטא את תל אביב, ולאחר מכן לוקח דגל ישראל ומניף אותו על גג ביתי בשמחה ובהתלהבות על שקיבל ה' את תפילתי!" (מעובד מתוך הספר "עלי תמר")

אנחנו עכשיו בתקופה שאנחנו לא כ"כ יודעים מה קורה ובעיקר מה יקרה, לא יודעים מתי נחזור ללימודים, להיפגש עם המשפחה, מתי ההורים יחזרו לעבודה, כמו ה"פרה" כשהיא עוד מחפשת ולא מצאה אף אחד...

אבל אנחנו יודעים, שגם בתוך הסיכוכים והקושי, גם כשכמו ה"פרה", אנחנו לא רואים כלום, הקב"ה מכין את המשך הגאולה שלנו!

גם לפני קום המדינה, כמו שראינו בשלבים א ו ב ובסיפור האחרון, היו הרבה קשיים והיה אפשר לחשוב חלילה שאין תקווה, אבל איזה נס ה' עשה לנו! איך כל האירועים דווקא קידמו אותנו לקראת הקמת מדינה, לקראת עצמאות, לקראת גאולה שלמה!!

התקופה הנוכחית עוזרת לנו להבין ולזכור את מקומנו, להיות בענווה, שלמרות כל מה שאנחנו כבר יודעים, כל הפיתוחים שיש בעולם- בסוף כולנו נתונים בידיו של הקב"ה לבדו, כמו האדמו"ר מסדיגורא, שגם בהיותו בעיצומה של ההשפלה הנאצית והכאב, ידע לקוות ולהאמין שיזכה לעלות לארץ- ואכן הוא זכה לשמוח בשמחת הגאולה!

שלב חמישי, העמקה:

← אז מה המקום שלנו בתוך זה? מה מוטל עלינו בתוך תהליך הגאולה הזה?

במדרש ויקרא רבא כז, ב, נאמר:

"אמר ר' ירמיה בן אלעזר עתידה בת קול להיות מפוצצת בראשי ההרים ואומרת: מי פעל עם א-ל? כל מי שפעל עם א-ל יבוא ויטול שכרו..."

הרב אלי סדן, חתן פרס ישראל, מסביר:

ריבוננו של עולם פועל בעם ישראל, ודוחף את הדברים קדימה. אבל תמיד ניצבת מול כל אדם השאלה- האם הוא נגרר על כורחו אחר התהליכים האלווקיים, או שהוא נחלץ קדימה לפני התהליכים והופך להיות שותף ממש ביצירת

ההיסטוריה? ... הרצון ללכת לפני התהליכים, ולהיות שותף ביצירתם, "לפעול עם א-ל", הכוונה- להיות בין אלה שריבונו של עולם פועל מכוחם ועל-ידם לקדם את עם ישראל לקראת גאולתו.

← **אישלזן**, מה הכוונה "להיות שותפים בתהליך הגאולה"?

← מה אנתנו יכולים לעשות כדי לקדם עוד את הגאולה ולקרב אותנו את הגאולה השלמה ואל בית המקדש?

מוזמנים להעלות מחשבות ורעיונות לאתר התנועה במוצאי שבת. בין הנושאים יוגלו כנס!

שנצבה אפילו עוד ועוד אקידום הגאולה וזכנין אריאל! יום עצמאות ויחי גאולה שמהים!

כרטיסיות לגזירה- בדף הבא.

כרטיסיות לשלב הראשון- דמויות

יאצק

שלום לכם! אני יאצק, נולדתי בפולין. כשהשואה התחילה הייתי ילד בן 10, התחבאתי לאורך כל שנות המלחמה, ואיבדתי את כל משפחתי. ב"ה כשהשואה הסתיימה הגעתי בדרך-לא-דרך לארץ, והצטרפתי לכל החיילים שנלחמו כדי להגן על היהודים שכאן. השמועות אומרות, שתכף הולכים להקים כאן מדינה. מדינה שלנו, של היהודים, שבה ראש-הממשלה יהיה יהודי, שיהיה מותר ללכת ברחוב עם כיפה וציצית בלי לפחד ובלי שיצעקו עליך. אני כ"כ מתכנה! הלוואי! מי היה מאמין כשסבלנו אז, בגלות, שיכול להיות דבר כזה?!? אם אבא ואמא היו יודעים הם היו בוכים מאושר והתרגשו. בעז"ה!

רותק'ה

שלום לכולכם, מה עניינים? אני רותק'ה, צברית- נולדתי בארץ הזאת. אני בין החברות היחידות שלי שנולדה כאן- איזה כיף! כמעט כולן עלו לארץ. חלק בגלל השואה, חלק רצו לעלות בשביל להקים ישוב, ורק אני- גדלתי כאן. אני גרה בקיבוץ, אנחנו המשפחה החמישית שהגיעה לכאן. החיים פה קשים לפעמים, אין הרבה מה לאכול, צריך לעבוד קשה בשדה, ולפעמים מגיעים ערבים והורסים את מה שעבדנו עליו כ"כ הרבה... אבל זהו. היום הולכים להקים לנו מדינה! של היהודים! עם צבא משלנו וחוקים משלנו! מדינה שבה לא יוכלו לומר לנו מה לעשות ואיפה מותר לנו להיות! אבא ואמא מתרגשים מאוד, וגם אני, מי חלם על זה?

אפרים

אהלן חברה! מה קורה? אני בדיוק בדרך למבצע של הפלמ"ח. אנחנו מתאמנים כדי שנוכל לאבטח עוד ישובים בארץ ישראל, שנוכל להגן עליהם. אתם יודעים מה הבעיה, הבריטים שולטים פה, והם טוענים שלכולם מגיעות אותם זכויות, אבל בשטח- הערבים עושים מה שהם רוצים ולנו אסור להתחזק שום כלי נשק. בדיחה. איך אפשר להתמודד ככה? איך אפשר לחיות בשקט כשכל יומיים פוגעים במקום אחר בארץ? אבל אנחנו לא מוותרים. אנחנו יודעים שהארץ הזאת שלנו. אולי יום אחד עוד יקימו פה מדינה? האמת, קשה לי להאמין. אבל הלוואי...

כרטיסיות לשלב השני- אירועים

מלחמת יום-הכיפורים	הצהרת בלפור
הקמת היישוב הראשון בשומרון (קדומים)	הכרזת האו"ם
יום העצמאות ה-7 למדינת ישראל!	הקמת המדינה
החזרת השלטון על קבר רחל	הוצאת ספרי ההלכה ילקוט יוסף
מבצע משה-עליית יהודי אתיופיה	מלחמת העצמאות
הכרת ארה"ב בירושלים כבירת ישראל	המצאת הטפטפות
הקמת תנועת אריאל	תקופת הקורונה
"בראשית"- החללית הישראלית הראשונה	הקמת מכון מאיר- ריבוי החזרה בתשובה
מבצע אנטבה	מלחמת ששת הימים

